Doğan Kardeş

SAYI 21 | 20 MAYIS 1974 | 150 KURUŞ

GENÇLİK
VE
SPOR BAYRAMINI
KUTLADIK

Deniz Kabukları Sanatçılara İlham Veriyor...

Deniz kabuğu koleksiyonu, dünyada pek çok amatör tarafından yapılıyor. Hatta bazı ülkeler bu iş için müzeler de açmış ve deniz kabuğu tablolarına müzelerinde de yer vermişler.

Denizden çıkan her şey bir işe yaradığı gibi, onun güzelliği, parlak renkleri çeşitli sanat dallarıyle uğraşan sanatkârlara ilham veriyor.

Denizin içinde saltanat kuran çeşitli midye türleri, gerek şekilleri gerek renkleriyle, tabiatın güzelliklerinden pek çok sanatçıya çeşitli tablolar yapma imkânını veriyor.

Deniz dibinde kayalara yapışık olarak yaşayan midyeler, sudaki minik deniz canlılarıyle beslenir, vücutları kireçli maddeden yapılmış iki kabuk arasında bulunur, manto diye adlandırılan iki kat zar da midyenin yumuşak vücudunu korur. Ama işte bu incecik, kimi midyede dantel, kiminde rengârenk bir elbise halinde meydana gelen bu kabuklar, sanatçılar tarafından dekoratif eşya yapımında da kullanılıyor.

Özellikle, büyük denizlerde örneğin okyanusun derinliklerinde bulunan dev istiridye kabukları, dekoratif bakımdan daha da kullanışlı materyal sayılıyor.

MUTLU BİR BAYRAM KUTLADIK...

Bu yıl da, her yıl olduğu gibi, 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramını taptaze bir heyecan ve neşeyle kutladık.

Ulu Önder Atatürk'ün, Samsun'a çıkışının üzerinden tam ellibeş yıl geçti. Elli beş yıl önce bu günlerde, vatanımız düşman çizmeleri altında eziliyor ve buna karşı çıkacak kimse bulunmuyordu.

Mustafa Kemal Atatürk, işte o anda, Samsun'un üzerinde bir güneş gibi doğdu ve Vatanın yabancı çizmeler altında kalmasına dayanamayan vatanseverlerin başına geçti...

Elli beş yıl önce, büyük bir Millî şuurla bir araya gelen bu yurtseverler, giriştikleri mücadele sonunda tam anlamıyla hür, tam anlamıyla uygar bir ülke haline gelen Büyük Türkiyemize, 19 Mayıs tarihini GENÇLİK ve SPOR bayramı olarak armağan ettiler...

Ne mutlu bize ki, Atamızın bu armağanını hâlâ koruyor ve her yıl 19 Mayıs'ta yüreklerimiz aynı heyecan ve sevinçle doluyor...

Hepinizin bayramını içten kutlarım.

NUR İÇÖZÜ

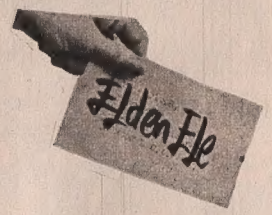

KADRİYE PAKÇETİN: İnönü Cad. No. 20 — DÖRTYOL/HATAY

12 yaşındayım. Davetiye koleksiyonu yapıyorum. İlgilenen arkadaşların mektuplarını bekliyorum.

FERDA ZORLU: 1444 Sok. Kervan Ap. No. 16/2 — ALSANCAK/İZMİR

Pul koleksiyonum var, ilgilenen arkadaşlarla değiştirebilirim.

TAYYAR ÖNGEL: Umut Sokak Kılıç Ap. No. 9/3 — KURTULUŞ/ANKARA

14 yaşındayım. Pul Koleksiyonu yapmak istiyorum. Arkadaşlarımın gönderecekleri pulları bekliyorum.

RIZA YAMAN: AŞ. Yoncalık Mah. Osmanpaşa Sok. No: 18 K: 2 — ERZURUM

İlginç yerli, yabancı pul koleksiyonum var. Arkadaşların mektuplarını bekliyorum.

MURAT YILMAZER: Ataköy 4. Kısım O-Blok 166/6 — ATAKÖY/ŞEHİR

Pul ve kartpostal koleksiyonu yapıyorum. Aynı merakta olan arkadaşlar bana yazsınlar.

SİHİRLİ GAZ NİTROJEN

Nitrojen kuvvetli bir patlayıcı haline getirildiği zaman insanı öldürebilir. Fakat ne var ki, onsuz da yaşayamayız. Çünkü yediğimiz yiyeceklerin her lokmasına lüzumlu olan bir gazdır.

Eğer gemiler için tehlikeli olan yeraltı kayalarını yok etmek isterseniz veya harp zamanında düşmanlara ateş açmanız gerekirse ve hatta arabanızın lastiğini kuvvetlendirecek bir maddeye ihtiyacınız olursa, çok hayatî bir gaz bütün işinizi halleder.

Bu gaz nitrojendir. Gözle görülmeyen, tadı ve kokusu olmayan Nitrojen gazı, kendi başına pek bir iş yapamaz. Başka maddelerle karıştırılır veya okside edilirse, her şey bekliyebilirsiniz ondan.

Sorumsuz ellerde, nitrojen çok tehlikeli bir madde olabilir. Örneğin TNT gibi patlayıcı haline getirildiğinde, nitro gliserin olarak kullanıldığında veya dinamitin içine konulduğunda bu tehlike çok büyür.

Bunun yanında, Nitrojenin birçok faydaları da vardır. Hastanelerde anastezi için uyuşturucu olarak, bakır levha eriticisi olarak, araba motoru için vernik olarak kullanılır.

Fakat hepsinden önemlisi, nitrojenin, bizim yaşamamız için elzem olmasıdır. Çünkü, yaşayan her varlığın, hayvanların ve bitkilerin dokularında nitrojen bulunması gerekir. Eğer havada tabiî şekilde bulunan nitrojen direkt olarak elde edilemiyorsa, nitrojen devr-i daimî dediğimiz bir yolla elde edilebilir.

Hayvanlar, nitrojeni yedikleri bitkilerden alır. Bitkiler de, bazı çok küçük bitki organizmalar hariç, nitrojeni topraktan alır. Fakat nitrojen bitkilerin dokularına girmeden önce bir takım kimyasal değişime uğrar.

Toprakta, içi hava dolu küçük oyuklar vardır. Bu oyukların içindeki havada, gökyüzünde meydana gelen şimşeklerden oluşan nitrojen birleşimleri yağmurlar sayesinde toprağın için sızarlar.

Tabiat ihtiyacı olan nitrojeni sağlama olanağına sahiptir. Baklagiller familyasından fasulye, yonca, gibi bitkilerin kökünde ufacık balon gibi yumrular vardır. Her yumrunun içinde, kökün etrafındaki havayla temas ederek nitrat haline gelen bakteriler vardır. Bitkinin köklerinde yerleşen bu bakteriler, yumrunun içinde oluşan nitratı bitkinin dokusuna geçirirler.

Baklagiller familyasından olan bitkiler toprak üzerinde çürüyüp zamanla toprağın içine işlerler. Bu şekilde toprağa tekrar giren nitratlar toprağı kuvvetlendirir ve daha kaliteli bitkiler yetişmesini sağlar.

İnek, koyun ve diğer evcil hayvanlar ot veya saman yerken, toprağın içindeki nitratlardan oluşan proteinleri de yemiş olurlar. Böylece, hayvanın eti ve sütü protein bakımından zengi olur. Biz et yediğimiz veya süt içtiğimiz zaman vücudumuzun gelişmesi için gerekli nitrojeni de alırız.

Hayvanların dışkıları da gübre olarak toprağı zenginleştirir ve toprağa nitrojen sağlar. Yani nitrojen, yaşam için gereklidir.

Pamuk liflerini andıran bir madde olan selülozdan nitro-selüloz denilen bir nitrojen bileşimi yapılıyor. Toplarda barut ateşi olarak kullanılıyor.

MACERALAR OKULU 1

SOĞUK BİR KIŞ GÜNÜ, KASABANIN KÜÇÜK İSTASYONUNUN ÖNÜNDE BİR OTOMOBİL DURDU. KAY DOUGLAS VE KUZENİ FRANCES ARABADAN İNDİLER. KAY, DAĞLARDAKİ BİR KIZ OKULUNA KATILMAK ÜZERE YOLA ÇIKACAKTI. BU BİR SPOR OKULUYDU...

BU KARARI DÜŞÜNEREK VERDİĞİNİ SANIRIM. KAY... SENİN İÇİN ÇOK ZOR OLACAK BU...

ÜZÜLME RANCES AB.. O OKULDA İ BİR SPOR- U OLARAK ETİŞECEĞİM

BAK OKULUN KAMYONU ORADA.... AZ SONRA DİĞER KIZLAR DA GELİRLER.

KAMYON, TRENİN GELMESİNİ BEKLİYORDU. KAY, ÇIKIP BİR SIRAYA OTURDU.

İYİ ŞANSLAR KAY

HER ŞEY İÇİN TEŞEKKÜRLER. TEYZEME ÇOK SELAM SÖYLE. HAYATIMDAM ÇOK MEMNUNUM.

Z SONRA TREN ELDİ....

HEPİMİZ KAMYONA...

BİZDEN ÖNCE GELEN BİRİ VAR.

KAY KIZLARLA ARKADAŞLIK KURDU...

BEN PIPPA, LUCİ LİNDA VE BEN DAHA ÖNCE DE SPOR OKULUNA GİTMİŞTİK....

BİZLERİ KULÜBÜMÜZ YOLLUYOR SENİDE SPOR KULÜBÜMÜ GÖNDERİYOR

ŞEY HAYIR. KENDİM İSTEDİM...

ANLAŞILDI ZENGİN BİR AİLEN VAR. SENİN...

ŞEY,...HAYIR, AMA NE ZAMANDIR SPOR OKULUNA GELMEK İSTİYORDUM...

GARİP KURSLAR BAŞLADIĞINDA İSTEKLİ OLACAKMISIN BAKALIM....

KAMYON DAĞLAR ARASINDA BİR SÜRE YOL ALDIKTAN SONRA...

macera okulu

ÖZÜR DİLERİM KIZLAR, YOL BOZUK OLDUĞUNDAN YÜRÜYECEKSİNİZ....

KAY VE DİĞERLERİ KAMYONDAN ATLADILAR...
YEDİ YILDIR RÜYALARIMI SÜSLEYEN YEŞİL DAĞLAR..! HARİKA..
İŞTE ŞU GÖRDÜĞÜN YER OKUL...
BİR KİLOMETREDEN FAZLA YÜRÜYECEĞİZ... BÖYLECE ANTREMANLARINIZ DA BAŞLAMIŞ OLUR....
UZUN SÜRE YÜRÜDÜLER.
DAHA ÇOK YOLUMUZ VAR.
PÖF ÇOK YORULDUM...
KAY NE OLDU? BİZİMLE YÜRÜMÜYOR..
BİLMEM.. PEŞİMİZDEN GELİYORDU... AMA....
PİPPA GERİYE DÖNDÜ..
AYAKKABIMIN İÇİNE TAŞ GİRDİ...
İSTERSEN SENİ BİRAZ BEKLEYEYİM.. OLUR MU?
YOO.. HAYIR... SİZ GİDİN.... BEN GELİRİM
SEN BİLİRSİN...
PİPPA GİTTİKTEN SONRA KAY AYAĞA KALKTI...
AYAKLARIM AĞRIDI, AMA BU YOLU YÜRÜMEM ŞART... AMA GÜÇLEŞİYOR....
DİĞER KIZLARIN HEPSİ OKULA VARMIŞTI...
SPOR KIYAFETLERİNİZİ ALIP, DİĞER EŞYANIZI YERLERİNE KOYUN.. ŞİMDİ DE KAY DOUGLAS'I BEKLİYELİM...
BİRAZ SONRA
İŞTE KAY DE GELDİ.. BAK GURUPLARA AYRILIYORUZ.. SEN BİZE KATIL KAY...
BOARD
KAY YORGUN BİR ŞEKİLDE SOYUNMA ODASINA GİRDİ..
BİRAZ DİNLENİRSEM İYİ OLACAK. YORULDUĞUMU HİSSETTİRMEMEM LAZIM..

DEVAMI VAR

BALIKÇOCUK

6

Denizlerin Kurdu

ANNE VE BABASINI ÇOK KÜÇÜK YAŞTA KAYBEDEN BALIKÇOCUK, DENİZ DİBİNDE TAM BİR BALIK YAŞANTISI GÜRERKEN, JONİ MONTAN ADLI KÖTÜ FİKİRLİ BİR ADAMIN ELİNE DÜŞTÜ.. ONUN İYİ NİYETLİ GÖRÜNTÜSÜNE KANARAK, YARDIM ETMEYİ KABUL ETTİ.

GRRRUNGLE

UNCCOG

BLOOG

BARBUN. YA CİNSİNDEN BİR BALIK AMA ÇOK BÜYÜK.

KORKUNÇ BALIK, BALIKÇOCUĞUN ÜZERİNE DOĞRU YÜZDÜ.

AGLOG-GOGG

BINDEROOP

BRRAGGLE

GROOG

SLURSH!

GLUG-GLUG-GLUG!

SORULARIMA CEVAP VERMİYOR. ESKİ DEVİRLERDEN KALMA YABANİ BİR BALIK BU...

ONA KÖTÜLÜK ETMEDEN KURTULMALI.

SNA-R-P!

BOOTU OOGLE

BU HAREKETİM ONU KORKUTMAYA YETER..

BALIKÇOCUK AZ SONRA, DEVİ UZAKLAŞTIRDI

AL BAKALIM...

PRINK!

GLUUNG

FOŞŞ

İŞTE KOCA DEV DÖNDÜ KAÇIYOR.. GERİ DÖNMEDEN BEN DE ADAYA ÇIKAYIM...

BALIKÇOCUK YAVAŞCA YARIĞA DALDI.

11 MİL GİTTİKTEN SONRA.

YARIKTAN BİR PARÇA IŞIK SIZMIŞ AMA ORADAN GEÇMEK HİÇ KOLAY DEĞİL BİR DENEYEYİM.

UHH.. ZOR OLDU. AMA BAŞARDIM TAMAM.....

YARIKTAN GEÇTİKTEN SONRA MİNİK BALIKLAR ÇIKTI ORTAYA.

HIRROST! TULLOG-PLUP!

İŞTE YİNE TARİH ÖNCESİ BALIKLAR BANA SALDIRIYORLAR YİNE... KÖTÜ.....

HURRRL... AGGLO BURRT!

AYY... MİNİK BALIKLARIN DİŞLERİ DE AMMA KESKİNMİŞ....

BALIKÇOCUK YOSUNLARIN ARASINA DALDI...

ADAYA YAKLAŞIYORUM GALİBA YOSUNLAR SIKLAŞIYOR....

BEŞ MİL KADAR YÜZDÜKTEN SONRA SUYÜZÜNE ÇIKTI....

İŞTE ADA... KOSKOCAMAN BİR YANARDAĞ VAR.. DÖNÜP BAY MONTAN'A SÖYLEYİM..

BALIKÇOCUK TAM SUDAN ÇIKMIŞTI KI, BİRDEN OMUZUNA BİRİ DOKUNDU...

GRAA-AAH!

PAT...

DEVAMI VAR...

TARİHİN CANLANDIĞI ÜLKE

Latin Amerika'da turistler için cazibesini hiç kaybetmeyen eserlerden bir çoğu, Toltek medeniyetinin kalıntılarıdır. Yukarıda Tanrı totemlerini, aşağıda ise heykel mezarlarından birini görüyorsunuz.

Amerika'da en ilginç yerlerden biri de, şüphesiz ki, Latin ırkının damgasını vurduğu yörelerdir...

Dünyanın hemen her yerinde, tarihî harabeler hâlâ ilgi görmekte. İnsanlar nedense, kendilerinden binlerce yıl önce yaşamış uygarlıklara doğru daha da merakla eğilmekteler.

Bütün dünyada Turizm mevsiminin başladığı şu günlerde, ülkemizdeki turistik çalışmaların bir benzeri de, kilometrelerce ötede, Latin Amerika'da yapılıyor.

Turistin altın yumurtlayan tavuk olduğunu ve devletlerin gelişmesinde büyük katkısı bulunduğunu anlayan bu sıcak kanlı insanların ülkesinde de, ilgililer, turist çekebilmek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Yüzyıllarca önce, uygarlığa imzasını atan Güney Amerika yerlileri bugün bile eserleri hayranlıkla seyredilen Mayalardır. Büyük imkânsızlıklar içinde, geniş ormanlarda inşa ettikleri piramitler ve tanrı heykelleri, akıllara durgunluk verecek bir ihtişamdadır.

Bugünkü Meksika'da, Meksiko şehrinde Azteklerin kurdukları Tenochitlan şehri, hâlâ ihtişamını ortaya sermektedir. Peru'da büyük bir Uygarlık meydana getiren İnka'ların eserleri ise saymakla bitmez. «İnka» sözü bu yerlilerin dilinde Prens anlamına gelir, kurdukları medeniyetle Tarihe İnka medeniyeti olarak geçmiş. Halkı da İnka diye tanınmıştır. İnka ve Aztek medeniyetlerinden kalma, birbirinden güzel eserler, turistler için hâlâ cazibesini korumaktadır.

Turistin değerini anlayan ülkelerin başında gelen Latin Amerika halkı, turist çekebilmek için ellerinden geleni yapıyor. Özellikle, İspanyol folkloruna benzeyen folklor örneklerinin gösterildiği meydanlar, hatıra resmi çekenlerle doluyor.

Yanda Colorado yerlilerinden biri ve onun ataları olan Maya'ların yüzyıllarca önce inşa ettikleri piramitlerden biri (aşağıda).

sipru 7 UĞURSUZ

MANASTIR

ÖZET: Sipru eve gelen Üçgen çetesinin adamları tarafından kaçırılan İtoh Kata'yı Fanto'yla aramaya çıkar. Onun uğursuz manastırda olduğunu öğrenir.

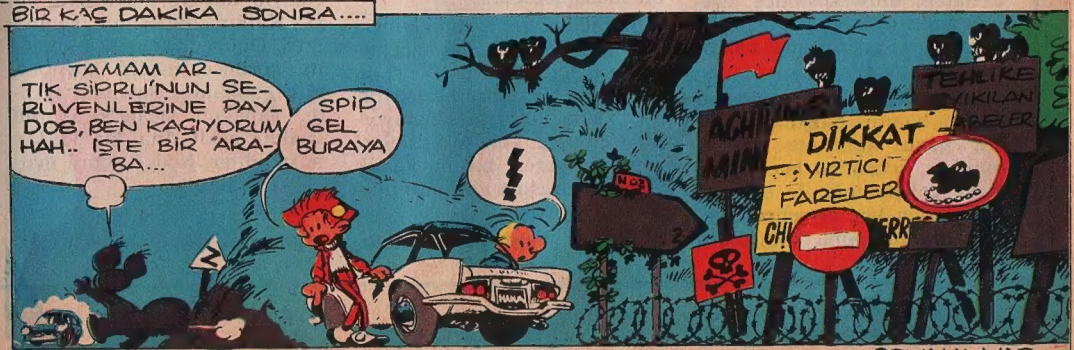

DEVAMI VAR...

EN GÜZEL HEDİYE

HİKAYE

Yazan: DİLARA (Kızıltan) ÖZMAN

Cemile, her gün olduğu gibi, okuldan eve dönünce, ödevini yapmadığını anladı. Çantasını yerine koydu. Ellerini yüzünü yıkayıp, hazırlandı. Annesinin sarıp paket yaptığı şeyleri koltuğuna sıkıştırdı. Sokağın başındaki ev eşyası satan dükkânın yolunu tuttu. Dükkânın sahibi, yaşlı, babacan bir adamdı. Cemile'nin her hafta getirdiği bu malları güleryüzle karşılardı. Annesinin ve onun hatırlarını sorar. Cemile'ye çikolata, ya da harçlık verirdi.

Cemile de bu iyi yürekli adama teşekkür eder, bir dahaki haftaya kadar annesinin kaç tane tutacak, sabun bezi, tuvalet takımı, paspas yapması gerektiğini sorup bellerdi. Oradan çıkınca sevinçle eve dönerdi. Eğer evdeki yün, orlon bitmişse, annesiyle çarşıya çıkıp onları da alırlardı. Sonra her akşamki gibi, herkes kendi işine dalardı. Cemile derslerine, annesi Saime hanım elişlerine...

Cemile'yle annesinin yaşantısı iki yıldır böyle sürüp gidiyordu. Tâ, babalarının büyük şehre gittiği o günden beri. Sözde iyi bir iş peşindeydi adam. Aradan aylar geçmiş, ne geri gelmiş, ne de bir mektup göndermişti.

Önceleri, konu komşu yardım eder olmuştu, Saime hanımla kızına. Fakat sonra, kocasından ümit kesilince, ellerini eteklerini çekmişlerdi. Kim kime sonsuza dek bakardı ki?..

İlk zamanlar çok bocalayan Saime hanım, bakkala, kasaba, konu komşuya yaptığı borçları, sonradan beceriklileği ve çalışkanlığı ile ödemişti. Elinden her iş gelirdi Saime hanımın. Ama komşularının arasında en iyi elişi yapan olarak tanınması aklına bir fikir getirdi. Geçimini yün örerek sağlayamaz mıydı? Karar vermiş ve dört elle şişlere, tığlara sarılmıştı.

İşte, bu işe böyle başladı Saime hanım. Borçlarını da ödeyince rahata erdiler. Cemile'nin dersleri de çok iyiydi. Zaten yalnız kaldıklarından beri, yaşından ileri bir olgunluk, bir anlayışlılık gelmişti ona. Anneciğinin üzüntüsünü görüyordu. Onu hoşnut etmek için elinden geleni yapacağına, en kısa yoldan adam olup, onun yüzünü güldüreceğine söz vermişti kendi kendine.

Bu yıl ilkokulu bitiriyordu artık. Ondan sonra ne yapacağını bilemiyordu. Acaba annesinin daha yüksek okullara gücü yetecek miydi? Yoksa bir yere girip sanat öğrense, ya da çalışsa mıydı?

Böylece haftalar, aylar birbirini kovaladı. Artık, kışın o karanlık, somurtkan yüzü gülmeye başlamış, o titreten ayazlı günler bitmişti. Ağaçlar pembe beyaz çiçeklerle bezenip, mis gibi güzel kokular doğayı sarmaya, renk renk kelebekler birbirleriyle yarışmaya başlamışlardı.

Sınavlardan sonra güzel bir müsamere yapalım demişti müdürleri. Çalışkan öğrencilere de hediyeler dağıtılacaktı bu müsamerede.

Saime hanım, o gün giymesi için Cemile'ye, bahar çiçekleriyle süslü, şeftali çiçekleri gibi pembe bir elbise hazırlıyordu. Ne kadar sabırsızlanıyordu Cemile!.. Tek tek günleri sayıyor, bazen başını küçük ellerinin arasına alıp tatlı düşler kuruyordu.

Bir gün okuldan döndüğü zaman, annesini gene dikiş makinesinin başında buldu Cemile. Koşup boynuna atıldı neşeyle. Ama o ne? Saime hanımın gözleri kıpkırmızıydı. Belki de ağlamıştı epeyce. Üstelik, dalgın, düşünceli bir hali vardı. Cemile heyecanlandı:

— Ne o anneiğim, bir şeye mi sıkıldın? Yoksa bir yerin mi ağrıyor?

— Hayır yavrum, hiç bir şeyim yok. Herhalde yorgunluktan olacak.

Cemile'ye bu cevap yetmedi:

— «Yoksa... Yoksa anneciğim, elbisem mi seni yordu? İstersen yetişmesin. Ne yapalım! Geçen yılki bayramlık elbisemi giyiveririm, olur biter.»

— «Hayır, hayır kızım. Gerçekten bir şeyim yok. Sen benim için üzülme. Hem bak, neredeyse bitecek elbisen. Ne güzel oldu değil mi?»

Cemile'nin içi biraz olsun rahatlamıştı.

— «Tabiî, benim canım anneciğim. Sen dikersin de hiç çirkin olur mu?»

Hava kararıp akşam bastırmıştı. Cemile derslerini bitirdi. Yatağına yattı. Bir türlü gözüne uyku girmiyordu. Acaba annesi neden ağlamıştı? Niçin sebebini söylemekten kaçınmıştı? Niçin? Niçin? Nedenler, niçinler kafasını kurcalayıp duruyordu. Merak etti. Kalkıp annesinin yanına gitti. Onun da uyanık olduğunu görünce, usulca koynuna girdi, sokuldu. Boynuna sarıldı. Yanağına sıcak sıcak bir ıslaklık geldi. Ana-kız hiç konuşmadılar. Neden sonra uyuya kaldılar.

.....

Müsamere sabahı, her ikisinde de bir telâş, bir koşuşma! Tam iki yıldır bu günleri beklememiş miydi Saime hanım? Kolay değildi; tek başına uğraşıp, didinip kızına ilkokulu bitirtmişti.

Cemile, aynada, pembeler içinde görünce kendini tatlı bir heyecanla ürperdi. «Dünyadaki annelerin en iyisi benim annem,» dedi içinden. Ya babası?.. Ne olurdu, o da burada bulunsaydı şimdi. Bu mutluluğu o da paylaşsaydı. Cemile, ikisinin arasında durup bir de resim çektirseydi, ne güzel bir anı olurdu, değil mi?

Daldığı bu düşten annesinin sesi uyandırdı Cemile'yi:

— «Haydi kızım, vakit geldi. Bak sana ne aldım. Diploma hediyesi... İleride daha da iyilerini alırım...»

Cemile şaşkınlıkla döndü baktı. Annesinin elindeki bir çift beyaz ayakkabıyı gördü. Ne de şık, sevimli şeylerdi bunlar! Gözleri sevinçten dolu dolu oldu. Sımsıkı sardı annesini. Bir an öylece suskun durdular. Sonra ikisi de gülmeye başladılar.

Okul müdürü velileri bahçenin, oturmaları için hazırlanmış kısmına aldı. Öğrenciler ise karşı tarafta küme olmuşlar, sıraları gelip, adları okununca hediyelerini almak üzere bekleşiyorlardı. Her öğrenci hediyesini alınca, önce öğretmeninin, sonra da müdürünün elini öpüyordu. Teşekkür edip, velisinin yanına gidiyordu. Bu törenden sonra ise gösterileri seyredeceklerdi.

Cemile ,yerinde duramıyordu. İşte onun da sırası geldi:

— «84 Cemile!»

Cemile gitti, hediyesini aldı. Öğretmen ve müdürünün ellerini öptü. Uzaktan annesini aradı gözleriyle. İşte oradaydı. Ama o da kim? Yanında biri vardı annesinin. Tanır gibi oldu bu yüzü Cemile. Evet... Oydu. Babasıydı... Ama nasıl olurdu? Bir an yerinde kalakaldı. Saime hanımın koluna girmişti babası. Yüzü solgun ve yorgundu. Fakat gözleri pırıl pırıldı onun da. Sevinç ve heyecan doluydu. Cemile'ye

bakıyorlar, gülüyorlardı. Cemile birden çılgın gibi koştu, babasının kollarına atıldı.

— «Baba! Babam benim!»

Sanki düş görüyordu. Arada bir, kollarını gevşetip, bir babasına bir annesine bakıyor, inanmak istercesine tekrar tekrar bakıyordu. Sonra gene sarılıyordu.

Cemile tüm gösteriler boyunca, bir eli babasında, bir eli annesinde oturdu. Hiç konuşmuyorlardı.

Eve dönünce, oturdular, konuştular, konuştular. Sanki geçen iki mutsuz yılın acısını çıkartmak istercesine gülüp söyleştiler. Babası olanları tek tek anlattı. İş bulmak için gittiği o kocaman şehirde başına neler gelmemişti ki... Yolda tanıştığı, sonradan dostluk kurduğu adamın sahtekâr olduğunu bilmemişti. Adam, kirli işler çeviren biriydi. Fakat planları ters çıkıp da yakayı ele verince, Cemile'nin babasını da arkadaşıdır diye tutuklamışlardı. Oysa adamın kötülüğünü ancak o zaman öğrenebilmişti. Avukat tutaak parası yoktu. Eve yazsa merak edecekler, üzüleceklerdi. Üstelik suçsuz yere onları da lekeleyecek, damgalayacaktı. Onun için susup beklemişti. Varsın onu ölü, ya da yitik bilsinlerdi. Yeter ki, ailesi, biricik kızı lekelenmesindi.

İşte iki yıl böyle geçmişti. Sonunda suçsuz olduğu anlaşılınca salıverilmişti. Tutuk evinden çıkınca hemen karısına mektup yazmış, olanları kısaca anlatıp para istemişti. Saime hanım kocasına yol parası göndermişti.

Cemile, annesinin o gün neden düşünceli olduğunu, niçin ağladığını çözmüştü artık.

Babasına soruyor, soruyor... Sanki iki yıllık susuzluğunu gidermeye çalışıyordu. Artık kederli günler geçmişte kalacaktı. Mutluluktan kabına sığamıyordu. Hayat yeniden başlıyordu onlar için.

KÜÇÜK RESSAM

Suzan, vakit buldukça parklara, kırlara, deniz kenarına koşup, resim çalışmalarını sürdürüyor. En büyük emeli de ilerde iyi bir ressam olmak.

Bugün daha bir başkaydı sanki Sultanahmet Parkı. Kış boyu uzun uzun yağan yağmurlardan, karlardan sonra aniden parlayan güneş bir canlılık, bir hareket getirmişti her yana. Büyük havuzun kenarında küçük bir kız etrafına dikkatlice bakınarak geziniyordu. Koltuğunun altına bir sürü kâğıtlar, kalemler sıkıştırmıştı. Nihayet kendine uygun bir yer buldu... Ve yemyeşil çimenlere uzandı. Kâğıtlarını dizine yerleştirdi... Çiziyor, boyuyordu. Bayağı merak etmiştik. Kimdi bu küçük ressam?.. Onu rahatsız etmemek için çalışmasını bitirmesini bekledik. Bizi karşısında görünce çok şaşırdı. Uzun uzun konuştuk. Bakın neler anlattı bize küçük ressam:

Ataköy İlkokulu'nun 3. sınıfında okuyan Suzan Karaveli kardeş 8 yaşındaymış. 3 yaşından beri çiziyor, boyuyormuş, değişik, renkli bir dünyası var Suzan'ın. Özellikle şimdiden kendine özgü insan resimlerinde başarılı. Bunları tamamen kendi buluşu olan elbiselerle giydiriyor ve çekici renklerin oynaştığı desenlerle süslüyor.

Suzan'ın 11 yaşındaki ağabeyi Halil ile birlikte 1971'de İsveç'in en büyük gazetelerinden Göteborgs Posten'e gönderdikleri resimler, daha o zaman başarılı görülerek yayınlanmış ve 2 kardeşe İsveç'ten birer de armağan gelmiş.

Suzan'ın bu başarısını Doğan Kardeş te kutluyor, çalışmaların devamını diliyor.

Hoşça kalın.

Sıdıka Durmuş

Yazan : KEMALETTİN TUĞCU

KARANLIKTAKİ ❷ ÇOCUK

ÖZET : Çitlembik sokağı, İstanbul'un eski ve ananelerine bağlı insanlarının oturduğu bir sokaktır. Tespihçi Hamdi Bey ve oğlu Engin de bu mahallenin en sevilen sakinlerindendiler.

Köşebaşında sevimli bir mescidi, küçücük çeşmesi, birbirlerini çok iyi tanıyan ev sahipleri vardı. Komşulardan birisinin bir hastalığı, bir kederi, yahut sevinçli bir işi olsa hepsi ona yardım eder, birine bir mektup gelse, teker teker isimlerini sayarak bütün komşulara selâm bulunurdu.

Çitlembik sokağının bir tek derdi vardı: Cemal.

Cemal, tam bizim evin karşısındaki üç katlı, saçakları oymalı, yanında büyükçe bir bahçesi olan evin sahibinin oğlu idi. Onlar zengin bir aile değildi. Hasan efendi marangozluk yapıyordu. Kapalıçarşıda bir dükkânı vardı. Evin asıl sahibi onun amcasıydı. Ben doğduğum sıralarda bu ihtiyar amca ölmüş, ev Cemallere kalmış.

Cemal'le ben yaşıttım. Bu çocuğun ağlamadığı bir zamanı hiç hatırlamıyorum. Kendimi ilk bildiğim zamanlarda onun sesi kulağıma gelmişti. Daha büyüdüğü zaman Cemal kapının önüne çıkar, eşiğe oturur, gözleri yarı kapalı, başı bir tarafa çarpık, hiç durmadan yayık yayık ağlar, insanın içine sıkıntılar gelirdi.

Onu ne çikolata, ne üstüne reçel sürülmüş ekmek, ne de para susturabilirdi. Gece ağlar, gündüz ağlar, bayramda ağlar, okulda ağlardı.

Babası işe gider gitmez annesi de başını örter ve sokağa çıkardı. Annesinin peşinden koşarak, elinde ayakkabıları,

Çocuklar kendi aralarında toplanıp yeni gelen komşuları hakkında konuşuyorlardı. Oyun oynarlarken bile yeni gelen komşuların esrarengizliği küçük kafalarını kurcalıyor, bu yüzden de her zaman zevkle oynadıkları oyunları bu sefer isteksizce oynuyorlardı.

Engin ve arkadaşı top oynarlarken diğer çocuklar da elleriyle onlara tempo tutuyorlardı. Fakir bir mahallede oturuyorlar, mütevazi şartlar altında yaşıyorlardı. Ama hepsi mutluydu.

pantolonu düşerek giden Cemal her sabah bir sokak dayağı yerdi.

Sokakta «Sürtük Hacer» dedikleri bu kadın çocuğu kaldırımların üstünde pataklar, sesi dininceye kadar döver, tekrar yola çıktığı zaman Cemal arkasından yine ağlamaya başlardı.

Ben Cemal kadar çok ağlıyan ve onun kadar çok dayak yiyen çocuk hiç görmemiştim. Ağlaması daha çok ulumaya benzerdi. Bunun için annesi:

— «Başını ye inşallah,» derdi.

Cemali susturmak için komşular epeyce uğraştılar .Fakat herkes sustu, o susmadı.

YENİ KOMŞULARIMIZ

Marangoz Hasan efendi evi sattı ve bir gün eşyasını arabalara yükleyip Çitlembik sokağından ayrıldı. Komşular onlar için üzüldüklerini söylediler, kadınlar gözlerini silerek vedalaştılar. Sürtük Hacer de başörtüsü ile gözlerini kurulayıp arabanın peşi sıra uzaklaştı.

Sokağımız birden bire suyu çekilmiş bir çeşmeye döndü. Alıştığımız ağlama sesi kesilmişti. Kimse için fena söz söylemeyen babam:

— «Allah yeni taşındıkları ev komşularının yardımcısı olsun,» dedi.

Şimdi bütün sokağa merak olmuştu. Acaba o üç katlı, saçakları oymalı büyük bahçeli eve kim gelecek?

Hasan efendi evi bir tüccara sattığını ve bu adamın pek kimsesi olmadığını söylemişti.

Karşımızdaki ev bütün kış boş kalmıştı. İlk baharda tamir başladı. Kaplamaların çürüklerini söktüler, pencereleri göz göz açıp yeni kasalar koydular. Sıvalar dökülüp yeniden yapıldı. Pencerelere demir parmaklıklar kondu. Bu parmaklıklar üst katlara da konmuştu.

Evin yanındaki bahçede de birçok işler yapıldı. Dört beş basamak merdivenle çıkılan seddi kaldırdılar, Dümdüz yaptılar. Ortadaki havuz toprakla doldurdu, sokağa bakan duvar yıkılıp yeniden ve adam boyundan daha yüksek yapıldığı gibi, üstüne tekrar demir parmaklık konup kafes tellerle de kapatıldı.

Çitlembik sokağında kim varsa bu evin tamiriyle ilgileniyordu.

— «Acaba o güzel havuzu neye tamir ettirerek etrafına çiçekler diktirmedi?»

— «Acaba kışın ılık, yazın buz gibi sular veren o güzelim kuyuyu neye kapattırıp battal ettirdi?»

— «Acaba üst katlara kadar neden demir parmaklık kondu?»

— «Acaba bahçe duvarlarını içerisi görünmiyecek kadar yükseltmelerine sebep nedir?»

(Devamı var)

MANTAR CÜCELERİ

UÇMAK İSTEYEN KÜÇÜK ŞTRUMP

PAR Peyo

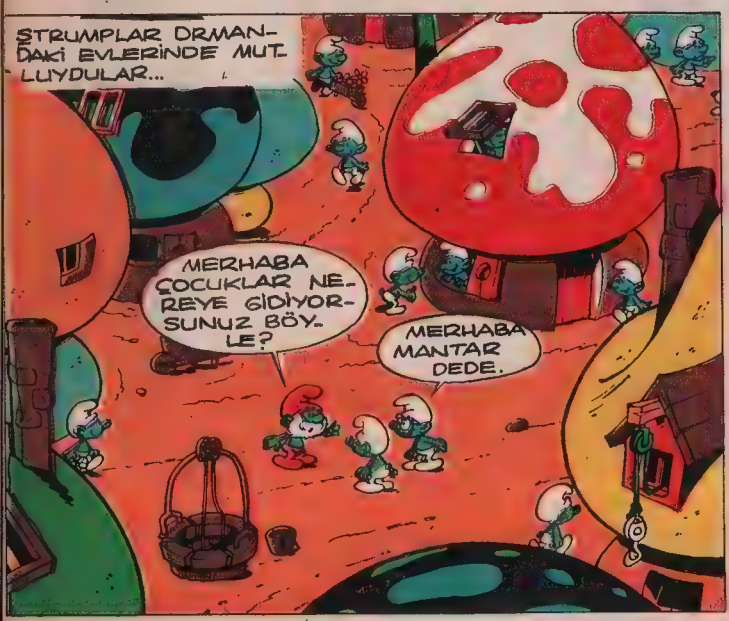

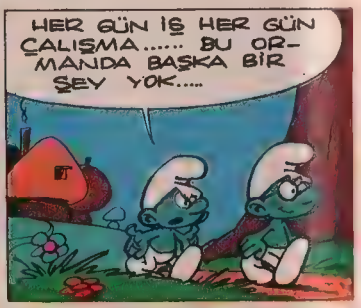

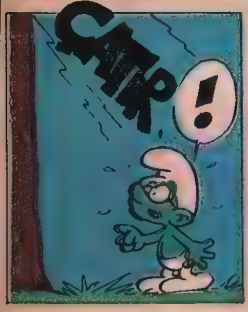

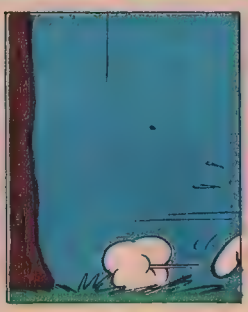

SURAYA BAK KÖPRÜ ÇÖKMÜŞ.....
KARŞIYA GEÇEMEYECEĞİZ.....
YA ÖYLE.
BOŞ VER ŞİMDİ HAVANIN VE YEŞİLLİĞİN TADINI ÇIKARMAYA ÇALIŞALIM.....
HAVA NE KADAR GÜZEL HOŞ.... MANTAR CÜCELERİ NAHOŞ.....
!
SENİN BET SESİNİ DİNLEMEYE BULUTLAR BİLE DAYANAMADI.
YA....
HAYDİ YÜRÜYELİM...
DİKKAT GARİP BİR SES DUYDUM... SEN DE DUYDUN MU?
AZRAİL GELİYOR GALİBA...
!!
MİAAAW
SINIF
SINIF
AZRAİL PEŞİMİZDE KAÇALIM...
BİR LOKMADA YUTAR BİZİ....
YAŞSA
GÖRÜNÜRDE KİMSE YOK...
ÇIKALIM MI?
PÖFF.... HELE ŞÜKÜR....
OFF
CIKK
ŞU KUŞ NE KADAR ŞANSLI BİR YARATIK.. DÜŞMANLARINDAN KAÇABİLİYOR...
AHH... BEN DE BİR UÇABİLSEM...

DEVAMI VAR...

AYIN ŞİİRLERİ

19 MAYIS

19 Mayısta Atam
Güzel Samsun'a çıktı;
Yurdu kurtarmak için
Padişaha çıkıştı.
19 Mayıs benim
En önemli bayramım;
Bu sebeple Samsun'a
İçten sevgi duyarım.

KAAN ÖZBAYRAK
Ayşeabla İlkokulu öğrencisi
Yenişehir - ANKARA

19 MAYIS

Yurdumuza düşmanlar,
Bundan 54 yıl önce
Saldırmıştı hainice.

19 Mayıs 1919'da,
Ata çıktı Samsun'a.
O anda bütün millet,
And içti savaşmaya.

Ata her an önder oldu
Kahraman ordumuza.
Düşmanı İzmir'de,
Döktük denize.

SALİH ÖNCE
Hasan Paşa İlkokulu öğrencisi
YAKACIK

ATATÜRK

Sene 1881, Selânik'teki evde,
Yurdun güneşi doğuyordu.
Adını Mustafa koydular,
Bu ada «Kemal» eklediler.

Anadolu'ya geldi, yurda seslendi,
19 mayıs 1919'da Samsun'a
ayak bastı.
Milletini savaşmaya çağırdı,
«Silâhımız yoksa, imanımız
var» dedi.

29 ekim 1923, Cumhuriyet'i kurdu,
Millet ona «ATA» adını verdi.
Yanmış, yıkılmış yurdun her
köşesinde,
Onun «İleri!» diyen sesi
yükseliyordu.

10 kasım 1938'de, hayata
gözlerini yumdu,
Bütün millet Ata'sının arkasından,
Günlerce durmadan ağladı, durdu.
Atam! Sen rahat uyu, yaşayacak
bu vatan!

KEMAL HAMAMCIOĞLU
Hürriyet İlkokulu öğrencisi - DENİZLİ

BİZ MARTILAR

Çoğumuz o kadar zor,
O kadar güç ulaştık ki
buraya.
Biz önce bir Dünyadan,
Ondan az farklı
Bir Dünyaya geçtik.

Nereden geldiğimizi,
Nerede olduğumuzu
farketmeden,
Sadece o anımızı
yaşadık,
Biz martılar...

YALÇIN YAŞAR BATUR
Oruçgazi Ortaokulu öğrencisi
Aksaray - İST.

KİTAP

Bir kitaplık kuracağım,
Ne olur kitap yollayın.
Cehaleti kovacağım,
Siz de bir kitap yollayın.

Okuyan millet kurtulur,
Fazilet yolunu bulur.
En iyi armağan budur,
Siz de bir kitap
gönderin.

Gelişmenin anası bu,
Temeli bu, binası bu.
Uyanışın mânası bu,
Siz de bir kitap yollayın.

Benden bolca selâm
alın,
Taciz ettim, hoşça kalın;
Ben bir dedim, siz çok
salın.

Ne olur bir kitap
yollayın.

ÖMER ÜLKÜ
Erkek Sanat Enstitüsü öğrencisi
NEVŞEHİR

YURDUM

Bu güzellikler bulunmaz her
ülkede,
Yalnız bulunur Türkiye'mde;
Övünürüz Türk'üz diye,
Atatürk'ün izinde...

Boğazları, Adaları,
Serin, mavi suları,
Plajları, yapıtları
Yoktur hiç bir ülkede.

Fatih'ler, Yıldırım'lar
Yavuz'lar, Mehmetçikler
Hepsi benim yurdumda
yetişmiş,
Savaş uğruna can vermiş.

«Ya İstiklâl, ya ölüm» demiş,
Kurtuluş Savaşı'nda düşmanı
yenmiş;
Mehmet'çiğin gür sesi dünyayı
titretmiş,
Türk'ü tanıtmaya yetmiş!

NAHİT KARSLI
Özel Işık Lisesi öğrencisi
Şişli - İST.

İLKBAHAR

Yine geldi İlkbahar,
Bu mevsimde hayat var,
Neşeli artık herkes,
Yeşil giydi ağaçlar.

Bağlara, bahçelere,
Ormanlara gideceğim,
Renk renk çiçek
toplayıp,
Gülüp eğleneceğim.

Kırmızı kirazlardan,
Küpeler yapacağım;
Çelenk yapıp güllerden,
Başıma takacağım!..

MAHİR SARAÇ
Demetevler Lisesi öğrencisi
Y. Mahalle - ANKARA

VOLKAN

Gökyüzünü koyu bir
kırmızılık sardı,
Duyulan bir tek onun sesi
vardı.
Birden gün soldu, güneş
karardı,
Kaçan halkın kesilmedi ardı.

Bütün halk, evinin kapısını
açtı,
Bütün gün insanlar nehire
kaçtı.
Volkan durmadan lâvlar saçtı.
Bilmem o gün şehitler kaçtı?

MURAT BENGİSU
Gazi Okulu öğrencisi
Alsancak - İZMİR

KARDEŞİM

Benim bir kardeşim var,
Onu ben çok severim.
Onu çok özlerim,
Tombiş tombiştir
benim kardeşim.

O benim bir tane
varlığım,
Onu canım gibi severim,
Onsuz ne yaparım,
Tombiş tombiştir
benim kardeşim.

ÖZGÜR KIVANÇ
Cumhuriyet İlkokulu öğrencisi
KDZ. EREĞLİ

ATATÜRK'E

Sen en büyük kumandan,
Korkusuz bir kahraman,
Savaştın, kazandın Sen
Önderimiz ATATÜRK!

Cenk ettin cephelerde,
Dağlarda, tepelerde,
Günlerce siperlerde
Savaştın sen ATATÜRK!

Milletine güvendin,
Yurdumuzu kurtardın,
Vatana saygılıydın
Eşsiz ulu ATATÜRK!

İnsanlığa bir önder,
Seninledir gönüller...
Sana cennet gibi yer
Lâyıktır ey ATATÜRK!

MUZAFFER ŞENER
Varlıoğlu İlkokulu öğrencisi
KIRIKKALE

İSTERİM

Pınarlarda şırıl şırıl akar sular,
İlkbaharın geldiğini söyler kırlar,
Ağaçlar yeşerir, kuşlar cıvıldar,
Bahar her yere neşe saçar.

Sonsuz doğayı dolaşmak gelir
içimden,
Ruhum huzur dolsun isterim.
Öylesine bir arzu doldurur ki
içimi
Bütün bahar benim olsun isterim.

Kuşlarla şarkı söylemek,
Çiçekleri koklamak,
Kırlara uzanıp yıldızları saymak,
Gök mavisini içime doldurmak
isterim.

Derelerin içinden koşturmak,
Sularla kucaklaşmak isterim.
Dağlara, tepelere tırmanmak,
Kısaca bütün doğa benim olsun
isterim.

HATİCE DOĞAN
Karşıyaka Kız Lisesi - İZMİR

İLKBAHAR

İlkbahar geldi,
Ağaçlar yeşil yaprak açtı,
Kırlarda sarı kırmızı çiçekler
açtı;
Göçmen kuşlar yuvalarına
döndü.
Kuzular, oğlaklar
Çayırlarda zıplıyor.
Biz de koşalım, oynayalım,
İlkbahar şarkısı söyleyelim.

ERDOĞAN UÇ
Atatürk İlkokulu öğrencisi
Bigadiç - BALIKESİR

GÜZEL BAHAR

Her taraf yemyeşil,
Yemyeşil çayırlar,
kırlar;
Kuşlar cıvıl cıvıl
ötüşüyor,
Rengârenk kelebekler
uçuşuyor.

Gel kardeşim oynayalım,
Kırlarda coşup koşalım,
Güzel bahar geldi diye
Eğlenelim, coşalım...

Çiçekler toplayalım,
Boynumuza takalım;
Güzel bahar, tatlı bahar
Gönlüm hep seni arar.

LEYLÂ ÇAĞLAR
Erbaa Lisesi orta kısım öğrencisi
Erbaa - TOKAT

STİNGREY

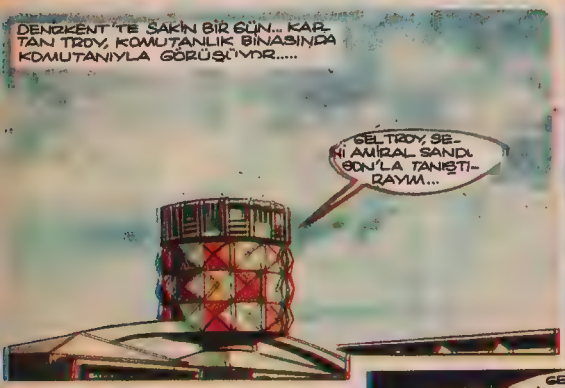
DENİZKENT'TE SAKİN BİR GÜN... KAPTAN TROY, KOMUTANLIK BİNASINDA KOMUTANIYLA GÖRÜŞÜYOR.....
SEL TROY, SENİ AMİRAL SANDRESOL'LA TANIŞTIRAYIM...

AMİRAL SANDRESOL... MU?
EVET KAPTAN.. SUALTI ÖRGÜTÜNÜN ENİYİ BİLİNEN İSMİ....
ANLAŞACAĞIMIZI UMUYORUM TROY..

AMİRALİN SİZDEN İSTEYECEĞİ BAZI ŞEYLER VAR...

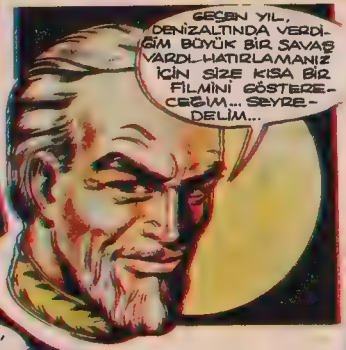
GEÇEN YIL, DENİZALTINDA VERDİĞİM BÜYÜK BİR SAVAŞ VARDI.HATIRLAMANIZ İÇİN SİZE KISA BİR FİLMİNİ GÖSTERECEĞİM... SEYREDELİM...

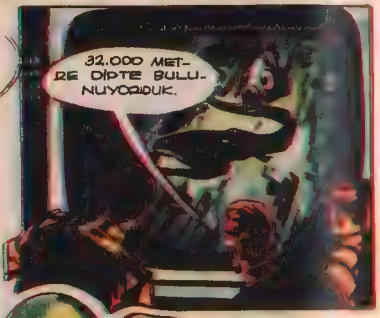
32.000 METRE DİPTE BULUNUYORDUK.

O ANDA İKİ, ÜÇ BİN METRE BOYUNDA BU DEV GÖZÜKTÜ.
GEMİLERİ OYUNCAK GİBİ BÜKEBİLİR RAHATLIKLA...

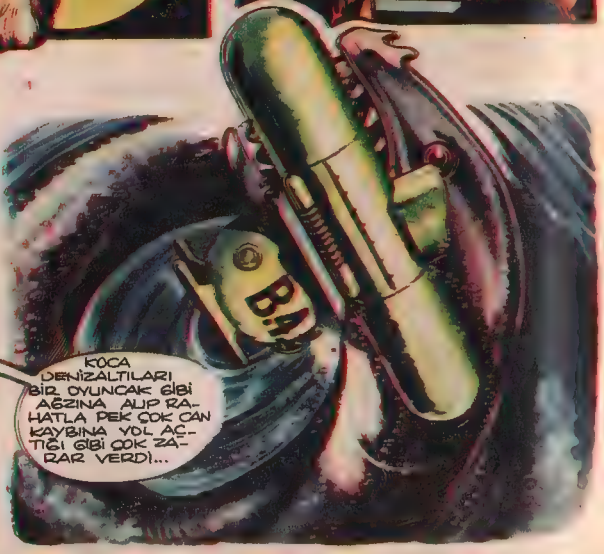
KOCA DENİZALTILARI BİR OYUNCAK GİBİ AĞZINA ALIP RAHATLA PEK ÇOK CAN KAYBINA YOL AÇTIĞI GİBİ ÇOK ZARAR VERDİ...

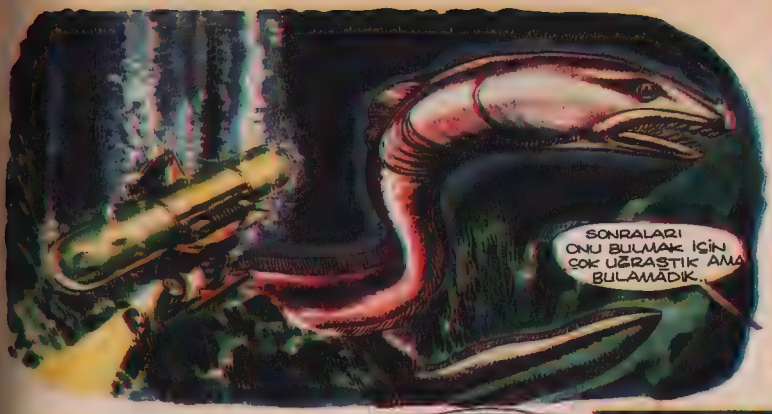

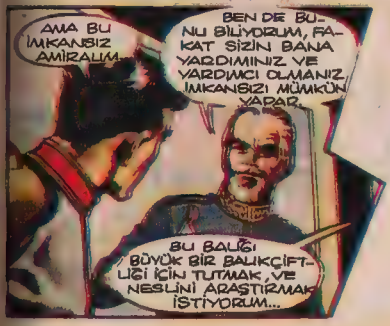

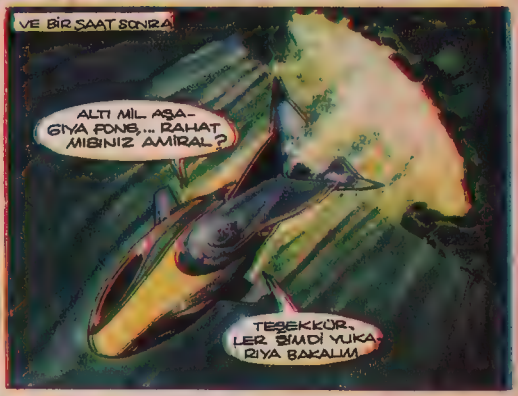

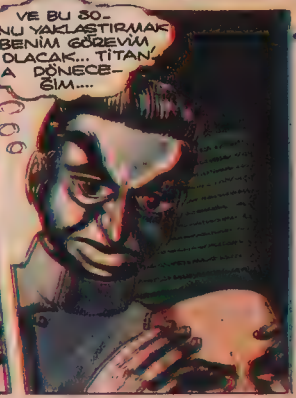

GELECEK HAFTA: YILAN BALIĞI VE SABOTAJ.

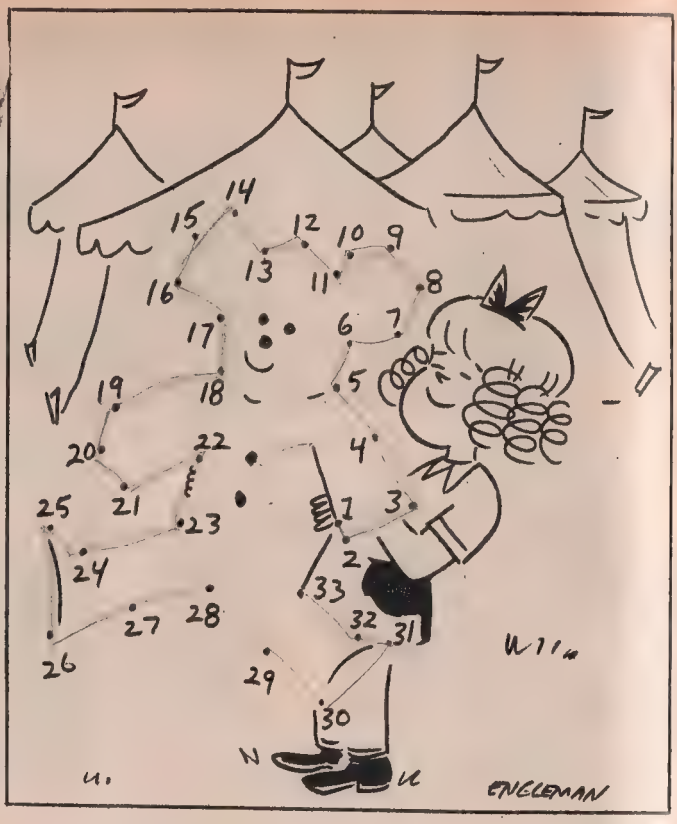

- Küçük kızın elinde ne tuttuğunu bulmak istiyorsanız 1'den 33'e kadar olan rakamları birleştirin, o zaman karşınıza çok hoşlanacağınız bir şey çıkacak.

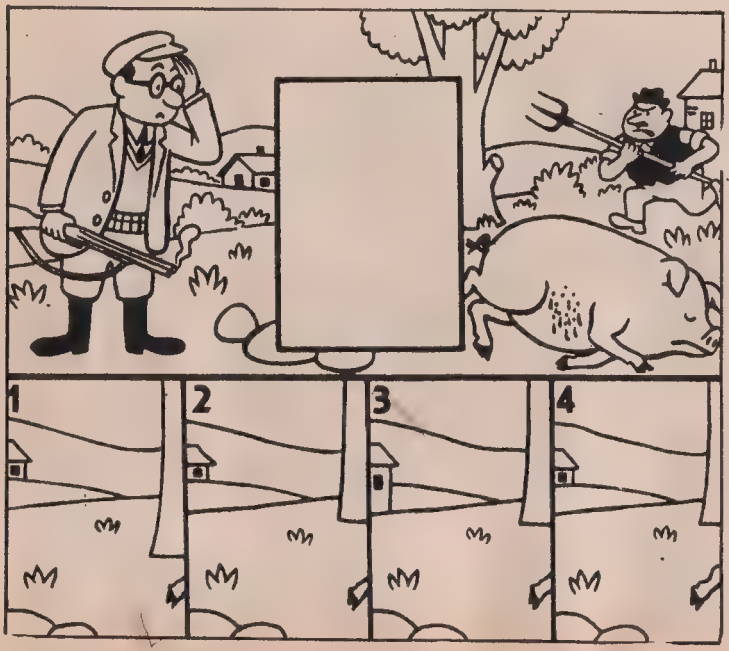

- Yukarıdaki resimde dikdörtgen içinde görülen boşluk, aşağıdaki resimlerden birine ait, acaba hangisine?

(Çözümler 31. sayfada)

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

KİMONO NEDİR?

Kimono, Japonların geleneksel ve sembolleşmiş giysisidir. Bugün bile Japon erkekleriyle kadınları, evlerine dönüp de bizim giydiğimiz modern elbiselere benzer elbiselerini çıkardıkları zaman, bu rahat elbiseleri giyerler.

Bir Avrupalı için kimono Japonyadan yayılarak moda olmuş bir ev içi elbisesi veya sabahlıktan başka bir şey değildir. Oysa Japonya'da bu elbise bir millî kıyafet niteliğini taşır. Modern hayattan bir parça olsun uzaklaşmak ve bir geleneği yaşatmak için Japonlar, evlerine gelir gelmez sırtlarına kimonolarını geçirirler. Yukata denilen pamuklu kumaştan yapılmış kimono, önden üst üste kavuşan, kolları çok geniş ve gündelik ev işlerinde giyilen basit bir gömlektir. Oysa çok zengin işlemelerle süslenmiş ipek kimono, ziyaret ve büyük törenlerde giyilen gösterişli bir elbisedir. Elbisenin tam bel hizasından obi denilen kalın bir kuşak bağlanır ve sırtta, giyenin yaşına, cinsiyetine, sosyal seviyesine veya yetiştiği bölgeye göre değişen büyük bir düğüm yapılır. Kimono'yu andıran modern kadın giysileri de aynı adı taşır.

MARATON NEDİR?

Her dört yılda bir yapılan, Olimpiyat oyunlarında atletler, Maraton ile Atina arasındaki 42 km. yolu hiç durmaksızın koşan Yunan habercisinin hatırasını yaşatmak üzere uzun bir yarışta karşı karşıya gelirler.

M.Ö. 490 yılında Pers İmparatoru Dara Atinayı kuşatmaya ve bütün Yunanistanı fetetmeye hazırlanıyordu. Karaya çıkmak ve kamp kurmak için Atinanın kuzey doğusundaki Maratonun kıyı ovasını seçti. Fakat Miti Ades komutasındaki Yunan ordusu, burada Perslere baskın yaparak 6000 askeri kılıçtan geçirdi. Bunun üzerine, Daranın ordusundan sağ kalan askerler derhâl gemilere binerek Atinaya doğru yelken açtılar. Yunan komutanı Miltiades Atinaya zaferi bildirmek ve biraz sonraki Pers saldırısına karşı Atinayı uyarmak için hemen Pihilippides adında bir haberci asker saldı. Maraton habercisi soluk almak için bile durmayarak tam 42 km. koştu, son gücünü harcayarak haberi iletti ve cansız yere yığıldı. Ordu da şehri, akropolisi ve o zarif Partenon'u savunmak üzere tam zamanında Atinaya varabildi.

SEVDİĞİNİZ SPOR YILDIZIYLA RÖPORTAJ YAPMAK İSTİYOR MUSUNUZ?

Bundan böyle her sayımızda yayınlayacağımız A, B, C serili kuponlardan ikisini bize yollayıp kuraya katılabilirsiniz.

Kulüp üyelerimiz arasından seçeceğimiz bir şanslı kardeş, o hafta ziyaret edeceğimiz sporcuyla karşılaşıp, sorular soracak, sonra da bu röportajı dergimizde yayınlanacak.

KERVANIMIZA KATILMANIZI BEKLİYORUZ.

TRAFİK İŞARETLERİNİ TANIMAKLA BUGÜN KENDİNİ, YARIN KARDEŞLERİNİ KORURSUN

AĞIR TAŞIT YOLU

Bir yolda yukarıdaki işaretin bulunması sağ taraftaki yolun ağır taşıtlara ayrılmış olduğunu gösterir. Diğer taşıtların o yoldan gitmesi tehlikeli ve yasaktır.
Bu işareti gördüğünüz yolda ağır taşıt kullanıyorsanız yolun sağ tarafına geçin. Sağı takip ederek ilerleyin. Bu kurala uymakla birçok kazalar önlenir.

DOĞAN SİGORTA

Sizin Sigortanız

M 2432

Bursa'dan 50 kişilik Kars ekibiyle katılan Özel İnal İlkokulu herkesin takdirini kazandı (yanda). (Aşağıda) I. gelen Erzurum ekibinin kızlar grubunu oyun sırasında görüyorsunuz.

7. İLKOKULLAR ARASI FOLKLAR YARIŞMASI GEÇTİĞİMİZ HAFTALARDA SONUÇLANDI

Her yıl geleneksel bir şekilde yapılan ilkokullar arası folklor yarışması bu yıl da Marmara Bölgesi ve İstanbul'dan 64 okulun katılmasiyle başladı ve bir hafta devam etti.

Karadeniz ekibiyle katılan İshakağa İlkokulu oyunlarıyla ilgi topladılar.

Yarışma sonunda Bilecik'ten katılan Cumhuriyet İlkokulu 5., Geçen Yılın birincisi olan İshakağa İlkokulu Karadeniz oyunlarıyle 4., Gaziosmanpaşa'dan Cemal Gürsel İlkokulu Eğin'le 3., Bursa'dan Özel İnal İlkokulu 50 kişilik Kars ekibiyle 2. olurken, Beşiktaş'tan Erzurum oyunlarıyle katılan 50. Yıl Süheylâ Artan İlkokulu da bu yılın birincileri seçildiler.

Yarışmaya katılan diğer okullarda gerek giysileri gerekse gösterdikleri güzel oyunlarla Jüriyi seçim sırasında oldukça terlettiler.

Zeytinburnu'ndan Van oyunlarıyla katılan Şemsettin Sami İlkokulu gerek renkli giysileriyle gerekse gösterdikleri üstün başarıyla büyük ilgi topladılar. Tekirdağ'dan kendi mahallî oyunlarıyla katılan Barbaros İlkokulu kendi yörelerinin oyunlarını en iyi şekilde gösterme çabası içindeydiler. Kırklareli'den Kırklareli oyunlarıyla yarışmaya katılan Karahıdır İlkokulu gerçekten çok ilgi çekiciydiler. Kızların ellerine yaktıkları kına, yanaklarına yaptıkları çiçeklerle, herkesi kendilerine hayran bıraktılar. Böylece büyük bir heyecanla başlayan yarışma gene aynı heyecanla sona erdi.

Balıkesir ekibi değişik giysi ve oyunlarıyla mahallî oyunlarını en iyi temsil etme çabasındaydılar.

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Melda Yahşi
İzmir 20.5.1964

★H. Cahit Güney
Beypazarı 21.5.1962

A. Nail Bahadır
Yozgat 21.5.1963

Ahmet Balcı
İstanbul 21.5.1963

Aylâ Kalkan
İstanbul 22.5.1964

★Zergül İnan
Eskişehir 23.5.1963

Serdar Şahav
İstanbul 24.5.1961

Emre Celep
İzmir 24.5.1964

Kerem Yontan
İstanbul 24.5.1969

★Demet Delipınar
Kars 25.5.1962

Emel Tuzcuoğlu
İzmir 25.5.1963

A. Güner Yengül
Almanya 25.5.1962

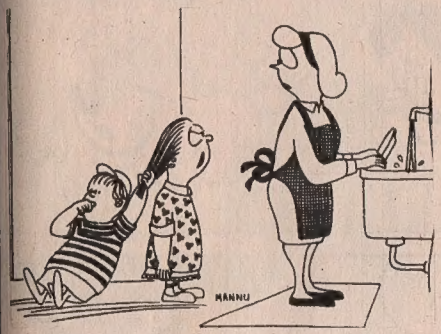

— «Bundan sonra lütfen saçlarımı kısa keser misin anne?»

Tolga Özşahin
Ankara 25.5.1965

Belgin Öncel
Almanya 25.5.1969

Yücel Tuzcuoğlu
İzmir 26.5.1959

OYUN - EĞLENCE - BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- **Küçük kız elinde bir bebek ayı tutuyor.**
- **Boş yer 2 numaralı resim.**

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
20 MAYIS 1974
Sayı : 21 **Sıra No. : 957**
Yıl : 29 **Cilt : 1**

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü :

ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :

Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Batış Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **80 TL.** ★ Altı aylık: **40 TL.** ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: **110 TL.** ★ Altı aylık: **55 TL.** ★ **Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.

Tel. : 27 95 10

Erol Arısal
Ali ile Ayşe
TAMAM ALİ HERŞEY HAZIR.
İYİ BENDE TOMBİŞİ GETİR DİM.
SÖYLE BUYRUN BANYONUZ HAZIR LANDI
HAV HAVVV
AMAN AFACAN SU SOĞUMADAN ŞUNU ÇABUK YAKALIYALIM
HAV HAV
TAMAM YAKALADIK.
HADİ YÜRÜ BAKALIM NE VAR BUNDA BU KADAR ÇEKİNECEK
NE OLDU AFACAN BİZE?
BİLMEM TOMBİŞİN YERİNE BİZ BAN YO YAPTIK GALİBA